

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Phønix-Gaarden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Phønix-Gaarden", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 657. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_566-txt-shoot-idm108.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Phønix-Gaarden.

- 1 **E**r det sandt, hvad Rygtet siger,
Hvad i Bog alt præntet staaer,
At af Asken *Phønix* stiger
Med den *Danske Studi-Gaard*,
Sjunger, mens sig Trolde græmme,
Fredriks Priis med Folke-Stemme!
- 2 Er det kun en Tale-Maade
I den tomme Romer-Stil,
Eller har sig *Danmarks* Gaade
Nu opløst som Graad i Smil,
Saa med Sang i *Nyaars-Skolen*
Phønix hilser *Morgen-Solen?*
- 3 Lad i Hast os ihukomme
Sagnene fra Heden-Old,
Som dem, efter Norne-Domme,
Aanden fører i sit Skjold:
Mindets Røst om Kæmpe-Værker,
Haabets Vink som Jule-Mærker!
- 4 *Solens Fugl*, saa Røsten lyder,
Har fuld mageløse Kaar:
Sig ved Morgen-Røden fryder
Han i hele tusind Aar,
Overgaaer i grønne Sale
Vidt al Verdens Natter-Gale!
- 5 Men er Tusind-Aaret omme,
Taber han sit Tunge-Maal,
Efter dunkle Norne-Domme
658Selv bereder han sit Baal,
Naar af Kors-Vedd han sig bygger
Rede fiin i Palme-Skygger!
- 6 Bygt af Alt hvad yndig dufter
Er i Lund den Rede gild,
Tændes an, hvor let det lufter,
Brat af Solens rene Ild,
I den store Skiærsilds-Hede
Sammensmelter Fugl og Rede!
- 7 Under Viraks-Duft og Hede,
Efter Nornens Overlæg,
Asken dog af Fugl og Rede
Sig afrunder til et Æg,
Avler og, hvor Straaler spille,
Brat i Tidens Løb en Lille!
- 8 Sønnen vel kun synes ringe,
Heel ulig sin høie Byrd,
Uden Neb, som uden Vinge,
Ingen Fugl og knap et Dyr,
Men, hvad just er Fugle-Skrækken,
Kun et *Kryb i Orme-Rækken!*
- 9 Dog der hviskes trindt i Vangen
Om et lønligt Levnets-Løb:
Orme-Ham for Midgaards-Slangen
Er den Lilles Skjul og Svøb,
Mens af Himmel-Dugg alene
Kræfter samles nye og rene!

- 659Hamm da skyder brat den Stærke,
10 Ryster sig med Vinge-Slag,
Viser frem hvert Kiende-Mærke,
Paa sit Bryst og paa sin Bag,
Som, med alle Regnbu-Farver,
Efter Fader sin han arver!
- 11 Ei saa stor er *Struds* at finde,
Og saa pæn er ingen *Paa*,
Straale-Krandse trindt sig vinde
Om hans Øine himmelblaa,
Fødder hans som Guld mon gløde,
Kløerne er purpurrøde!
- 12 Fugle-Choret brat omringer,
Hylder ham med Gammens-Kvad,
Mens han sig til Hjemmet svinger,
Over Solens Strøm og Stad,
Hilser glad, som førend Døden,
Med sin Høisang Morgen-Røden!
- 13 Saa den store *Phønix-Sage*
Fødtes som et vinget Ord,
Giennemfløi de gamle Dage,
Og til Helvede nedfoer,
Staaer dog livlig for de Unge
Op igjen paa Skjalde-Tunge!
- 14 Nemt er Sagnet at forklare,
For hver Fugl i Orme-Svøb,
Vist det vilde aabenbare
Aandens store Levnets-Løb,
Som, trods Mellem-Tidens Flamme,
Først og sidst er dog den Samme!
- 15 *Saga* og det har at melde:
Længe Old-Tids Høisang tav,
Og skal løse Rygter gjælde,
Aanden sank i Støvets Grav,
Klart i *Hjerte-Tidens* Luer
Spor af Aand dog Øiet skuer!
- 16 660End et Ord fra *Saga* falder,
Om en Lille født i Løn,
Som i dunkle *Middel-Alder*
Gjaldt for *Aandens* ægte Søn,
Skiøndt han i *Bogorme*-Hammen
Ligned slet kun *Skjalde*-Stammen.
- 17 Dog, det Bedste er tilbage,
Som vi længe vented paa!
Komme nu de klare Dage,
Da vor *Sjæl* skal *Aand* forstaae,
Da med Vidskab vi skal fatte
Aandens Sprog og Oldtids Skatte?
- 18 Ja, de komme, og paa Jorden
Findes knap der nogen Plet,
Vissere end vores Norden
Paa den Fugl af *Phønix-Æt*,
Paa den *Sjæl*, som efterhaanden
Fatter og forklarer Aanden!
- 19 Han, der sover kun som Fuglen,
Han, der vogter *Gynge-Bro*,
Han, der maaler Verdens-Kuglen,
Han, der hører Græsset groe,

- Han, der *Gjaller-Hornet* raader,
Han og gjætter alle Gaader!
- 20 Det er ham paa *Himmel-Bjerget*,
Det er *Heimdal Mimer-Søn*,
Som med "Hoved", Gudhjems-Værget,
Voxer til en Helt i Løn,
Vækker, under *Gladhjems* Fare
Valhalds prude Kæmpe-Skare!
- 21 Faderen til Vidskabs-Vætten
Kjendtes bedst i Øster-Leed,
Men i *Nord* om Moder-Ætten
Skjalde vidste ret Beskeed;
Thi som *Danske Hjerter* røde
Systre ni ham vel maae føde!
- 22 661 Sikkert spaaer da sandt i Lunden
Studi-Gaardens Saga-Stav,
Paa det Maal, der end i Munden
Ligner det sortladne Hav,
Naar i Bugter snildt og Vige
Det sig snoer om Jorde-Rige!
- 23 *Studi-Gaarden* nu indviet
Paa de *Danskes* Tunge-Maal,
Feier ud *Papisteriet*,
Gjør paa *Romer-Sproget* Kaal,
Gjør det klart, at *Romer-Retten*
Ulov er for *Odins-Ætten*!
- 24 Og er først Bærsærken fældet,
Brat sig teer ved *Øre-Sund*:
Nordens Aand er ei forældet,
Men forynget sært i Lund,
Ved den Drik, som Hjertet kvæger:
Moders-Maalets Braga-Bæger!
- 25 Ved det Bæger Nordens Helte
Fæsted Arv og loved Daad,
Aanden mellem Sund og Belte
Lover Bod for *Freias* Graad,
Kalder Alt hvad *Hjertet* søger
Odel sin i Liv og Bøger!
- 26 Derfor, trods hver *Maro-Skygge*,
Romas Ørn og Natte-Ravn,
Trods hver Brand-Piil og Ulykke,
Som har ramt vor Føde-Stavn,
Fuglen, født af Hjerte-Flammen,
Skyder her *Bogorme-Hammen*!
- 27 Spørges skal det vidt paa Jorden:
Under *Fredrik Eiegod*
Phønix blev gjenfødt i Norden,
Aand for Bane sin fik Bod,
Derfor i den *Danske* Orden
Skolen døbbes "*Phønix-Gaarden*!"